

Κατασκευάζεται δὲ ὡς ἐξῆς· εἰς ὑέλινον κύλινδρον ἐγχύονται 30 μέρη θεακού ὀξέος ἀκράτου καὶ 23 λειοτετριμμένου νιτρικοῦ καλίου, ἀμφοτέρα συμμιγνύονται δι' ἀναταράξεως μετὰ ὑελίνης βράθου, καὶ πρὸς τὸ μίγμα προστίθεται πάραυτα 4 μέρος καθαροῦ καὶ ἡραιωμένου θάμβακος, πρότερον εἰς θερμότητα καλῶς ἀπεξηραμένου, οὗτος ἀφίεται ἀνακινούμενος μέχρι πέντε λεπτῶν ἐντὸς τοῦ μίγματος, ῥίπτεται εἰς φιάλην πλήρη ψυχροῦ ὕδατος, καὶ τέλος ἐξαπλωθεὶς ἐπὶ ὑελίνου πλατύσματος ξηραίνεται εἰς συνήθη θερμοκρασίαν.

Ἡ κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον ἀπολειφθεῖσα θαμβακοπυρίτις εἶναι εὐφλεκτος διὰ τῆς προσπελάσεως τῆς φλογός, καὶ ἂν καλῶς κατασκευασθῇ δὲν ἀφίει μετὰ τὴν καύσιν αὐτῆς κανὲν ὑπόλειμμα· ἐπίσης ἂν τεθῇ ἐπὶ πυρίτιδος καὶ φλεχθῇ δὲν μεταδίδει τὴν φλέξιν καὶ εἰς τὴν πυρίτιδα, ἂν δὲ κρουσθῇ ἐπὶ ἄκμονος, περιτυλιχθεῖσα πρότερον ἐντὸς χάρτου ἐκπυροσκορεῖται.

Τὸ γέμισμα τῶν πυροβόλων διὰ τῆς θαμβακοπυρίτιδος γίνεται κατὰ τὸν συνήθη τρόπον μετὰ τὴν προφύλαξιν μόνον ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρουσθῇ ἰσχυρῶς διὰ τοῦ γεμιστῆρος, διότι δύναται νὰ κροτήσῃ. Πέντε μέχρις ὀκτὼ κόκκων ἀρκοῦσι πρὸς ἐκσφενδόνισιν τῆς σφαίρας εἰς ἀπόστασιν 70—90 βημάτων. Ἐὰν ἡ θαμβακοπυρίτις, ἥτις ἐπιστημονικῶς πυροξυλίνη (*pyroxylinum*) ὀνομάζεται, εἶναι καλῶς κατασκευασμένη, δὲν διαφθείρει ποτὲ τὰ ὅπλα· ἂν ὅμως δὲν εἶναι καλῶς ἐκπεπλυμένη ἀναπτύσσει ἀτμοὺς νιτρικοῦ ὀξέος ὑφ' ὧν τὰ ὅπλα ὀξειδοῦνται καὶ φθίρονται.

Ἡ θαμβακοπυρίτις καιομένη δὲν ἐκπέμπει καπνὸν μήτε προκαλεῖ ἰσχυρὸν κρότον, καὶ ἔνεκα τοῦ πρώτου τούτου ἰδιώματος εἶναι καταστρεπτικώτατον μέσον ἐν καιρῷ πολέμου καὶ πρὸ πάντων εἰς ναυμαχίας, καθ' ἃς πλοῖον πυροβολοῦν διὰ θαμβακοπυρίτιδος δύναται εὐχερέστατα νὰ καταστρέψῃ ὀλόκληρον στόλον, καθὼς τοῦτο συνέβη εἰς τὸν τελευταῖον Ἀμερικανικὸν πόλεμον.

Ἐπίσης ἡ θαμβακοπυρίτις φλέγεται διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ σπινθῆρος ὥστε ἔνεκα τούτου φλεχθεῖσα ἐκ μακρυνῶν ἀποστάσεων, ἐφηρημένη πρὸς διαβρήξιν ὑφάλων καὶ σκοπέλων ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἀπτεκαστέστη χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν ὑδραυλικῶν ἔργων.

Προσθέτομεν ἐνταῦθα τὸ πρὸ τινων ἐτῶν ἐν Βενετίᾳ γενόμενον κολοσσιαῖον πείραμα, ἐξ οὗ ἀποδείκνυται ἡ σφοδρότατὴ τῆς θαμβακοπυρίτι-

δος δύναμις. Τινὲς λίτραι θαμβακοπυρίτιδος καλῶς συμπεπιεσμέναι ἐνεκρύβησαν εἰς τὸν μυχὸν παλαιοῦ τινὸς βουκίου· ἡ φλέξις ἐξετελέσθη ἐκ μακρυνῆς ἀποστάσεως δι' ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. Γενομένης τῆς ἐκπυροσκορήσεως τὸ πλοῖον ἀνετινάχθη καὶ διεβράχῃ εἰς μυρία τεμάχια, φθάσαντα εἰς ὕψος οἶον τὸ τοῦ κωδωναστασίου τοῦ Ἀγίου Μάρκου.

Ξ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ «ΜΙΣΙΣΙΠΗΣ».

Ἀπέναντι τῆς Φλωρίδος, τῇ 2 Ἰουλίου 1865.

Ἀγαπητέ μου Ἰωάννη,

Τὸ ταξιδίδιόν μας μέχρι σήμερον ἦτον ὅσον διδεται εὐχάριστον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν καιρόν. Ἐξαιρέσει τῆς πρώτης ἡμέρας, ἡ θάλασσα ἦτο ὀμαλὴ ὡς καθρέπτῃς, ὁ οὐρανὸς ἀνέφελος καὶ ὁ καύσων ὑπερβολικὸς, ἅμα παρηλλάξαμεν τὸ περιφημον ἀκρωτήριον *Hatteras*, τῆς Βορείου Καρολίνας. Ἀλλ' αἱ νύκτες ἦσαν ὠραιόταται, κυρίως μετὰ τὴν δύσιν τῆς σελήνης, ὅτε ὁ οὐρανὸς διαυγής ὡς ἐκεῖνος τῆς φίλης Ἑλλάδος, ἔστιλβεν ἐκ τῶν ἀνκριθμητῶν ἀδαμάντων μὲ τοὺς ὁποίους ἐκόσμησεν αὐτὸν ὁ δάκτυλος τοῦ Δημιουργοῦ. Ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ σταυρὸς, τὸν ὁποῖον Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας εἶδεν ὅτε εὕρισκετο ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ δὲν εἶναι μῦθος, τὸν εἶδα ἰδίῳις ὀμμασι, χθὲς τὸ ἑσπέρας, ὀλίγον τι ἄνω τοῦ ὀρίζοντος, καὶ μολοντί δὲν ἀνέγνωσα κύκλωθι τὸ «ἐν τούτῳ νίκα,» μὲ τὸ ὁποῖον τὸ περιεκόσμησεν ἡ εὐσέβεια καὶ πίστις τοῦ μεγαλεπηθόλου αὐτοκράτορος, τὸ ἔμβλημα ὅμως τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως, διαγραφόμενον εὐκρινῶς εἰς τὸ στερέωμα διὰ λαμπρῶν ἀστέρων, μοι ἐνέπνευσεν ἰδέας τῆς ἀπειροῦ μεγαλειότητος τοῦ Δημιουργοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἔργων. Ὁ σταυρὸς σχηματίζεται ἐκ τεσσάρων ἀστέρων εἰς ἀπόστασιν δέκα περίπου μοιρῶν κατὰ μῆκος καὶ διακρίνεται διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ μέχρι τῆς 24 μοίρας τοῦ βορείου πλάτους· βορειότερον τοῦ σημείου τούτου, χάνεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα. Οἱ ναυτικοὶ τὸν ὀνομάζουν «ὁ Μεσημβρινὸς Σταυρὸς» (*Southurn crose*.)

Διήλθομεν ἤδη τὰς Βαχάμας νήσους καὶ ἤδη εὕρισκόμεθα ἀπέναντι τῶν σκοπέλων τῆς χερσονήσου τῆς Φλωρίδος, οἵτινες εἰσι, δικαίως, ὁ τρόμος τῶν ναυσιπόρων. Ἐνώπιον τῆς στερεᾶς καὶ παραλλήλως τῆς ἀκτῆς ἐκτείνονται, εἰς διάστημα τριακοσίων μιλίων, ἀναριθμητοὶ ὕφαλοι, σκόπελοι

καὶ νησίδια, καθιστῶντα τὸν πλοῦν τῶν μερῶν τούτων κινδυνωδέστατον ἐν ὥρᾳ χειμῶνος. Ἐξ ἀριστερῶν ἡμῶν εὐρίσκεται ἡ βασιλὶς τῶν Ἀντιλλῶν, ἡ Κούβα, ἡ ἀείποτε πιστὴ νῆσος εἰς τὸ Ἰσπανικὸν βασίλειον. Ἐνώπιον ἡμῶν ἀνοίγεται μεγαλοπρεπὴς ὁ κόλπος τοῦ Μεξικοῦ καὶ ἐντὸς 48 ὥρων, Θεοῦ εὐδοχοῦντος, θέλομεν εἶσθαι εἰς τὸ στόμιον τοῦ Μισισιππῆ.

Ἀλλὰ λυπηρὸν συμβάν προχθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐνέπλησεν ἡμᾶς ἀθυμίας. Ὁ τρίτος μάγειρος τοῦ ἀτμοπλοίου, ὑψηλὸς καὶ ῥωμαλαῖος ἀνὴρ, προσβλήθη ὑπὸ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας καὶ ἐτελεύτησεν ἐντὸς μιᾶς ὥρας. Ἰατρὸς τις τῶν ἐπιβατῶν, τὸν ἐφλεβοτόμησεν ἀλλ' ἦτο ἀργά, διότι πέντε λεπτὰ μετὰ τὴν φλεβοτομίαν ἐξέπνευσε. Τὸ σῶμα τοῦ ἐρράφην ἐντὸς χονδροῦ ὑφάσματος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου, παρὰ τοὺς πόδας, ἔθεσαν βαρέα τεμάχια σιδήρου καὶ τὴν ἐξδόμην ὥραν τῆς πρωίας χθὲς ἐγένετο, κατ' ἀπόφασιν τοῦ πλοίαρχου, ἡ ἐπικηδεῖς τελετὴ.

Ὁ νεκρὸς ἐτέθη ἐπὶ πλατείας σανίδος εἰς τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου κατὰ τὸ μεσαῖον τοῦ καταστρώματος μέρος, μὲ τοὺς πόδας πρὸς τὴν θάλασσαν, κεκαλυμμένος ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σημαίας, Κύκλῳ αὐτοῦ ἦσαν οἱ ἐπιβάται, ἑκατέρωθεν δὲ τοῦ φερέτρου ἴσταντο δύο ναῦται, ἕτοιμοι ὅπως ῥίψωσι τὸν νεκρὸν εἰς τὴν θάλασσαν τῇ διαταγῇ τοῦ πλοίαρχου.

Τὴν ἐξδόμην ἀκριβῶς ὥραν, ὁ πλοίαρχος πλησιάζας τὸν νεκρὸν ἀπεκαλύφθη, καὶ οἱ διακόσιοι ἐπιβάται τὸν ἐμιμήθημεν. Μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς καὶ συγκεκινημένης ἤρχισε ν' ἀναγινώσκει τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἥτις μεγάλως μᾶς συνεκίνησε. Πάντες ἠκραζόντο προσεκτικῶς, ἐνῶ ταῦτο χρόνως ὁ κώδων τοῦ πλοίου ἐσήμανε πενθίμως καὶ ἡ σημαία κατεβιβάσθη κατὰ μέσον ἱστόν. Οἱ νεκρώσιμοι ψαλμοὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πελάγους, ἡ κατῆφεια ἥτις ἦν ἐξωγραφισμένη εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων, οἱ πένθιμοι τοῦ κώδωνος ἤχοι, ταῦτα πάντα εἶχον μεγαλεῖον τι καὶ ἀόριστον, βαθείας προξενούν συγκινήσεις. Ὅτε δὲ ὁ πλοίαρχος ἐφθασεν εἰς τὴν φράσιν «παρὰδῶσωμεν τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης» (ἀντὶ εἰς τὰ τῆς γῆς), εὐθὺς οἱ δύο παρακείμενοι ναῦται ἤγειραν ὀλίγον τὸ σῶμα, τὸ ὅποιον εὐθὺς ὠλίσθησεν εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς ἣν ἐβυθίσθη ἐν ἀκαρεῖ. Ὁ δυστυχὴς, οὔτε μητέρα, οὔτε ἀδελφὴν εἶχε πλησίον του, ὅπως τὸν κλαύσῃ. Μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἄνω τελετὴν, οἱ ἐπιβάται ἐκάθησαν φαιδροὶ εἰς τὸ πρόγευμα

καὶ τὰ πάντα εἶχον λησμονηθῇ· ἀλλ' ὁ ἐπιβλέπων τὰ πάντα, ἐπέβλεψε θεδαίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποθανόντος τούτου καὶ μεταξύ τῶν διακοσιῶν ἐπιβατῶν, πολλοὶ εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς των παρεκάλεσαν τὸν δημιουργὸν ν' ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Εἰς τούτων ἦτο καὶ ὁ ἀδελφός σου

Δ. Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ.

ΚΟΡΙΑ, ΤΟ ΙΣΧΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ.

(Σφραγίς)

Εἰς δόξαν Θεοῦ ἀμὴν 1736 Ἰανουαρίου 4 ἐν τῇ Ναξίᾳ. Προβλέποντας τὸ τόσον τέλειον ζημίαις καὶ ἐξοδαῖς ὅπου ἔτρεξεν ἀνάμεσον εἰς τὰ τρία κοινά, εἰς τὸ Κάστρο, εἰς τὸ Μπούργου καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἀξίας, τόσον ὅπου ἤλθαν εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν καὶ παντελῇ ἀφανισμόν ἀπάνω διὰ τὸ κουμέρκι, ἀλατζαλικαῖς, ψαραλικαῖς, βάρκες ψαράδικαις, πρόβατα καὶ σμιρίγλη, ὅθεν τὴν σήμερον ἐρχόμενα τὰ αὐτὰ τρία μέρη εἰς θεοφοβίαν εἰς τέλειαν ἀγάπην, εἰς εἰρηνικὴν καὶ ἀκαταζήτητην γνώμην, θέλουν ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ παντοτεινὴν τὸς κυβέρνησιν τῶν τριῶν κοινῶν, ἔσσοντας καὶ ἡ κοινότης Κάστρου, Ππούργου νὰ ζητᾷ καὶ νὰ πρετεντέρη ἀπὸ τοὺς χωριανούς πρόβατα καὶ σμιρίγλη τ' ἀφίνουν καὶ τὰ ἀπαραίτου ἐἰς τὴν παντοτεινὴν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα τῶν χωριανῶν, ἡγουν τὰ πρόβατα τὰ ἐδικάν τος καὶ τὰ πρόβατα τῶν Καστριανῶν νὰ ἦναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν καστριανῶν, ὁμοίως καὶ τὰ πρόβατα τῶν Μπουργιανῶν νὰ ἦναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Μπουργιανῶν. Καὶ ὄντας δὲν εἶναι βοῦθόντας τὰ πρόβατα καστριανέκα καὶ μπουργιανέκα νὰ μὴν χρεωστοῦν νὰ δίνουν κανέναν δόσιμον τῶν χωριανῶν, καθὼς ἀκόμη καὶ ἡ κοινότης ὁλονῶν τῶν χωρίων τῆς Ἀξίας πρετεντέρουν τὸ κουμέρκι, ἀλατζαλικαῖς, ψαραλικαῖς καὶ βάρκαις ψαράδικες τὰ ἀφίνουν καὶ τὰ ἀπαραίτου καὶ τὰ δίνουν εἰς τὴν παντοτεινὴν ἐξουσίαν καὶ τέλειαν δεσποτίαν καὶ κυριότητα τῆς κοινότητος Κάστρου, Μπούργου τῆς Ἀξίας νὰ τὰ ὀρίζουν καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζουν μὲ ὅλαν τος τὰ δικαιώματα καθὼς ἀπὸ τὸ παλαιὸν τὰ ἐποσεντέρασιν καὶ τὰ ἐξουσιάζασι, ἐτζί πάλοι νὰ τὰ ὀρίζουν καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζουν καὶ νὰ τὰ ἔχουν αἰωνίως καὶ νὰ ἦναι ἀκαταζήτητα, μηδενοῦ ἐναντιού-